

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 5P/211/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1725204073
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Štiglicová
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2026:1725204073.1

Uznesenie

Okresný súd Pezinok vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: E. J., narodený XX.XX.XXXX a H. J., narodený XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, Krátka 1, Senec, deti rodičov: A.. K. J., narodený XX.XX.XXXX, bytom R. XX, L., zastúpený JUDr. Luciou Danišovičovou, PhD., advokátkou so sídlom Drieňová 1/D, Bratislava, a A.. F. J., narodená XX.XX.XXXX, bytom R. XX, L., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd nariaďuje neodkladné opatrenie:

Súd za matku A.. F. J., narodenú XX.XX.XXXX udeľuje informovaný súhlas na poskytovanie psychologickéj činnosti a starostlivosti pre maloleté deti E. J., narodeného XX.XX.XXXX a H. J., narodeného XX.XX.XXXX v Centre poradenstva a prevencie Senec, so sídlom Lichnerova 22, Senec.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 16.12.2025 žiadal otec maloletých detí o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd za matku udelil informovaný súhlas na poskytovanie psychologickéj činnosti a starostlivosti pre maloleté deti v Centre poradenstva a prevencie Senec.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otec odôvodnil tým, že na Okresnom súde v Pezinku bolo vedené konanie o rozvode manželstva a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, a to pod č.k. 5P/140/2023. Rozsudkom zo dňa 19.05.2025 súd rozhodol tak, že manželstvo účastníkov rozviedol, maloleté deti účastníkov zveril do osobnej starostlivosti otca, určil, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia, zaviazal matku prispievať na výživu mal. F. sumou 150 Eur, mal. U. H. sumou 150 Eur, mal. E. sumou 125 Eur a mal. H. sumou 100 Eur počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva, upravil styk matky s maloletými deťmi počas bežného roka v párnom týždni od piatka do nedele a v nepárnom týždni v utorok; osobitne upravil školské prázdniny. Voči rozsudku, vrátane výroku o rozvode manželstva podala matka odvolanie, v dôsledku čoho citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť. Vec je t.č. na Krajskom súde v Trnave, pričom konaniu je pridelená spisová značka 15CoP/144/2025; rozhodnutie vydané nebolo. Rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti od 08.07.2025. Maloleté deti od 08.07.2025 žijú výlučne s otcom. Oddelené spolužitie rodičov a ani neprávoplatné rozhodnutie o zverení maloletých detí do starostlivosti otca nijako nebráni tomu, aby sa matka podieľala na výchove a starostlivosti o svoje deti. Matka však od 08.07.2025 rezignovala nielen na výchovu a starostlivosť o všetky maloleté deti, ale aj na bežný kontakt s nimi. Matka maloleté deti od 08.07.2025 takmer nekontaktuje, jej snaha o kontakt má výnimočný a vždy len krátkodobý charakter. Za toto obdobie maloletým deťom zavolała len dva krát, hoci tri zo štyroch detí majú vlastné mobilné telefóny. Elektronická komunikácia matky deťom v podobe sms správ či emailov je tiež mizivá, obmedzuje sa na strohé blahopriania k sviatkom. Naopak,

maloletého E., ktorý prejavoval iniciatívu kontaktovať matku prostredníctvom aplikácie Whatsapp, si dokonca zablokovala (rovnako ako aj ostatné deti a otca). Otec pritom zabezpečil maloletému telefón a zriadil Whatsapp aplikáciu primárne preto, aby takto mohol komunikovať s matkou. Po jeho zablokovaní zo strany matky mu otec za účelom najmä komunikácie s matkou zriadil e-mail. Dňa 19.10.2025 založila whatsappovú skupinu do ktorej zahrnula všetky deti, hneď na druhý deň sa však bez vysvetlenia zo skupiny odpojila; neprečítala si tak ani správu maloletého E. o uhynutí ich rodinného psa, hoci išlo o udalosť, ktorá všetky maloleté deti emočne zasiahla. Na email maloletého Juraja adresovaný matke, prečo konverzáciu opustila, matka doposiaľ neodpovedala. S maloletými deťmi sa matka nestýka, iniciatívu smerom k osobným stretnutiam nevyvíja žiadnu, práve naopak, stretnutiu s deťmi sa často doslovne vyhýba. Matka si deti v zmysle rozsudku neprevzala a doteraz nepreberá. V auguste 2025, keď maloletý E. navrhol, že by matku navštívil v jej novej domácnosti, mu matka uviedla, že to „nie je vhodné.“ Od októbra 2025 sa matka pár krát zúčastnila ranných školských omší v základnej škole ktorú navštevujú E. a H. skupinovo s učiteľkami, po jej skončení sa deťom na krátko prihovarila a odišla; otec prestal tieto omše navštevovať, aby jeho prítomnosť prípadne neodradila matku od oslovenia detí. Od 08.07.2025 až doposiaľ sa však neuskutočnil jediný organizovaný a uspokojivý kontakt detí s matkou s výnimkou dňa 26.07.2025, kedy matka na iniciatívu maloletého E. súhlasila so stretnutím s ním; stretnutie trvalo približne dve hodiny počas ktorých sa maloletý s matkou mohli rozprávať, matka maloletého vzala do kaplnky. Ďalšie stretnutie s ním sa už neuskutočnilo, hoci maloletý E. o neho prejavil záujem; matka mu však kládla také podmienky na styk, ktoré dieťa nevedelo akceptovať, pričom následne si ho na svojom telefóne zablokovala. S inými deťmi sa matka takto nestrela. O maloleté deti sa matka nezaujíma po žiadnej stránke. Nepýta sa ako sa maloleté deti majú, aké je ich prežívanie, čo zažili, nezaujíma ju citové rozpoloženie detí. Informácie o deťoch si nezisťuje ani v komunikácii s deťmi, ani v komunikácii s otcom - otca má na svojom telefóne zablokovaného, na jeho emaily reaguje s latenciou, spravidla po opakovanom vyzvaní na odpoveď. Pokiaľ má otec vedomosť, matka o maloletých deťoch informácie nezisťuje ani prostredníctvom ich škôl. Všetky potreby zabezpečuje a organizuje deťom otec. Až do začatia trestného konania vo veci zanedbania povinnej výživy matka nehradila ani žiadne výživné a nezaujímal sa ani o úhradu vecných potrieb detí; výživné v značnej časti za ňu, bez jej vedomia, uhradil jej otec, po začatí trestného stíhania, pričom matka v následnej komunikácii s otcom nepochopiteľne poprela, že ona zase zrealizovala platbu inej, menšej časti výživného určeného vyšetrovateľom. Otec niekoľkokrát žiadal matku o prejavenie záujmu o maloleté deti, postoj matky je však taký, že ona očakáva, že deti budú samé iniciovať kontakt s ňou, v opačnom prípade ich podľa svojho vyjadrenia „rušiť“ nebude.“ Na preukázateľnú iniciatívu (niektorých) detí ju kontaktovať, však matka nereaguje, deti si na svojom mobile blokuje. Maloletému Jurajovi pri kontakte s ním, a rovnako tak aj otcovi pri inej príležitosti uviedla, že je na nútenej dovolenke a že očakáva, že ju otec a deti privolajú späť, aby spolu zase žili ako rodina. Maloletý E. však vyjadreniu matky, že je na dovolenke neporozumel, prejavil prudkú emóciu s poukazom na to, že on predsa vie, že matka nie je na dovolenke, pretože si prenajala dom o pár ulíc od ich bydliska. Správanie matky nemá žiaden racionálny dôvod. Pre maloleté deti ale správanie matky pochopiteľné nie je. Staršie deti - F. a U. H. situáciu vnímajú podstatne lepšie ako mladšie deti E. a H.. F. aj U. H. verbalizujú, že domáce prostredie je po odchode matky zo spoločnej domácnosti pokojné a vyrovnané, pričom neprítomnosť matky nevnímajú ako zmenu - matka nebola prítomná v domácnosti po väčšinu času ani pred rozvodom manželstva. Aj keď otec vo vzťahu k starším deťom, F. a U. H. nevie potvrdiť či nezaujem matky o ne skutočne na ne nemá žiaden negatívny psychický dopad, obe staršie deti negujú akúkoľvek potrebu psychologickú intervencie a deklarujú, že sú spokojné. Iná situácia je však v prípade mladších detí. Obe mladšie deti si ich opustenie matkou vysvetľujú ako svoju vlastnú vinu. Ich mentálna vyzretosť im ešte len sťažka umožňuje pochopiť, že ide o problém na strane matky, za ktorý oni nenesú žiadnu zodpovednosť. Z ich pohľadu ich matka nemiluje, a to z toho dôvodu, že majú chyby a sú nedostatoční. Priame odmietanie kontaktu zo strany matky si logicky vysvetľujú ako odmietanie ich osoby. Situácia je pre nich nečitateľná, a to o to viac, že vedia, že matka nemá žiadne objektívne prekážky ktoré by jej bránili v prejavovaní záujmu o deti - býva len o niekoľko ulíc ďalej. Takéto konanie matky, ktoré trvá už viac než 5 mesiacov, teda nie je len krátkodobým zlyhaním, sa na maloletých deťoch E. a H. prirodzene odráža. Maloletý Juraj už rezignoval na svoju iniciatívu kontaktovať matku, svoju snahu vníma ako márnú a neúspešnú. Na matku má „ťažké srdce,“ v hĺbke duše ju má rád a chcel by sa s ňou stretnúť, na povrchu však verbalizuje, že sa na matku hnevá. Koexistencia rozporuplných emócií je však v jeho životnej situácii úplne normálna. Prežíva vnútorný konflikt, ktorému nerozumie a ktorý ani nevie spracovať sám. Maloletý E. vie otvorene povedať, že matka mu chýba, rovnako tak ako vie otvorene povedať, že dúfa, že si matka rozmyslí svoj postoj a prejaví o neho záujem. Na takúto aktivitu zo strany matky čaká a aj táto jeho nádej bezpochyby ovplyvňuje jeho aktuálne psychické prežívanie; je vystavovaný bezmocnosti a

neistote. Dňa 20.11.2025 učiteľky na rodičovskom združení komunikovali otcovi, že maloletý je posledné týždne apatický, smutný a nezapája sa do výučby. Na uvedenom stave sa určite podieľalo aj uhynutie rodinného psa v danom čase a mesačná absencia jeho obľúbeného spolužiaka v škole, každopádne jeho stav bol viditeľný aj pre členov pedagogického zboru. Maloletý E. vie jednoznačne opísať, že opustenie matkou ho zranilo a cíti sa byť smutný. Maloletý H. na rozdiel od maloletého E. uvádza, že matka mu nechýba. Jeho verbalizácia je však podľa názoru otca prejavom len uzatvárania sa do seba, nie prezentovaním skutočných postojov. Práve maloletý H. strávil s matkou v porovnaní s ostatnými deťmi najviac času, pretože do júna 2024 navštevoval materskú školu, v ktorej matka pracovala (aj) ako učiteľka. Je len málo pravdepodobné, že by maloletému matka nechýbala, resp. že by sa s jej úplnou absenciou dokázal takto rýchlo a ľahko vyporiadať. Otec maloletého ubezpečuje, že je v poriadku, ak mu matka chýba a povzbudzuje ho k prejavom jeho skutočných emócií, keďže ich popieranie považuje za škodlivé jeho riadnemu psychickému vývinu. Popieranie túžby po kontakte s matkou je podľa názoru otca len obranným mechanizmom dieťaťa zo strachu pred ďalším odmietnutím, či pokusom o nadobudnutie kontroly nad situáciou. V septembri 2025 nastúpil maloletý do 1. ročníka základnej školy, jeho štandardné správanie pedagogický zbor preto ešte nepozná a nevie identifikovať, či v správaní maloletého nastala nejaká zmena. Z pohľadu otca nástup maloletého do školy, potreba návyku na diametrálne odlišný režim a súčasne opustenie matkou však u neho zmeny v správaní založilo; došlo k oslabeniu jeho schopností manažovať vlastné emócie, ktoré však už mal osvojené, reagoval podráždene a značne ho dokázali rozladiť aj drobné neúspechy. Aktuálne sa prežívanie maloletého javí byť o niečo vyrovnanjšie. Otec venuje veľké množstvo pozornosti citovej pohode všetkých maloletých detí, osobitne však E. a H., ktorí potrebujú viac prejavov uznania, ocenenia a empatie, pretože súčasnú situáciu v podobe opustenia matkou im racionálne vysvetliť nemožno. Úlohou otca je tak trezrivým prístupom učiť deti nespájať situáciu s matkou s ich vlastnou sebahodnotou, vytvoriť im bezpečné prostredie, aby mohli otvorene rozprávať o svojich pocitoch a obavách a zároveň im súčasnú situáciu komunikovať bez prikrášľovania či dokonca klamstiev. Hoci otec poskytuje maloletým deťom maximálnu mieru emočnej podpory a to aj vďaka psychologickému poradenstvu, ktoré pre tento účel vyhľadal, súčasná situácia objektívne presahuje otcove možnosti. Otec nemá psychologické vzdelanie, ani iné vzdelanie, ktoré by mu umožňovalo odhaliť hlbšie prejavy súčasných emócií detí, ani identifikovať možné riziká a náležite odborne tieto uchopiť. Po začatí školského roka otec oslovil školskú psychologičku. Tá sa vyjadrila, že s maloletými deťmi môže pracovať, avšak len na podnet detí a len v obmedzenom rozsahu - medzi odborné kompetencie školského psychológa nepatrí vykonávanie diagnostických metód v súvislosti s rozpadom rodiny, ani poskytovanie odbornej terapie. Školská psychologička preto otcovi výslovne odporučila vyhľadanie poradenského psychológa. Otec sa následne obrátil na Centrum poradenstva a prevencie Senec. Toto zariadenie so súhlasom oboch rodičov už niekoľko rokov navštevuje najstaršie dieťa rodičov - maloletý F. v súvislosti s rediagnostikou dyskalkúlie a dysgrafie a obaja rodičia majú s činnosťou tohto zariadenia dobré skúsenosti. Centrum poradenstva a prevencie Senec však otcovi ústne, aj písomne komunikovalo, že na psychologickú starostlivosť pre maloleté deti potrebujú výslovný súhlas oboch rodičov. Otec matku o vyslovenie súhlasu s psychoterapiou pre maloleté deti E. C. H. požiadal dňa 26.11.2025 a pre mlčanie matky znovu dňa 01.12.2025. Matka otcovi uviedla, že s poskytnutím psychoterapie pre maloleté deti mimo základnej školy nesúhlasí. Je nepochybné, že došlo k rozpadu rodiny a k prerušeniu väzieb a kontaktu detí s matkou. Negatívny dopad na psychické prežívanie detí po de facto opustení matkou je preto logický a v zásade očakávateľný, pričom otec má za to, že nie je potrebné ho detailne preukazovať, keďže potencialita negatívnych následkov z tejto situácie na vývin maloletých detí je všeobecne známa. Maloletým deťom Jurajovi a Michalovi je potrebné pomôcť spracovať prežitú udalosť a to odbornými metódami, ktoré presahujú rámec bežných rodičovských schopností. Otec emailom s matkou preukazuje, že matka síce súhlasí so psychologickou starostlivosťou detí, ale na mieste ktoré na to nie je určené. Školská psychologička sa sama vyjadrila, že na psychologickú starostlivosť deťom v tejto oblasti nemá ani kapacitu, ani odborné vzdelanie. Otec emailom s matkou preukazuje svoj záujem o poskytnutie poradenstva v organizácii, ktorú si v minulosti pre iné dieťa zhodne ako rodičia vybrali. A nakoniec otec emailom s Centrom poradenstva a prevencie Senec preukazuje, že Centrum poradenstva a prevencie Senec odmieta poskytnúť psychologickú starostlivosť maloletým deťom bez súhlasu oboch rodičov, resp. bez nahradenia súhlasu matky rozhodnutím súdu. Z doterajšej celkovej pasivity matky vo vzťahu k výchove a starostlivosti o maloleté deti, osobitne od 08.07.2025, je tiež zrejme, že matka nie schopná alebo ochotná venovať žiadnu pozornosť potrebám maloletých detí, tieto zrejme vytesnila. Jej rozhodnutie nesúhlasit s poskytovaním psychologickkej, terapeutickkej starostlivosti maloletých detí tak jednoznačne nie je prijaté na základe racionálneho uváženia všetkých potrebných skutočností ale skôr bezmyšlienkovite, v zhode s jej doterajším nezaujmom o potreby detí. Otec je toho názoru, že poskytnutie psychologickej

starostlivosti maloletým deťom neznesie odklad. Maloleté deti zažívajú nepriaznivú situáciu teraz, pričom ich stav sa od 08.07.2025 kedy sa s nimi matka prestala kontaktovať, vyvíja. Akékoľvek zanedbanie potrebnej starostlivosti môže byť do budúcnosti odstrániteľné len s väčšími ťažkosťami; požiadavkou otca je psychologická starostlivosť o deti, tzn. starostlivosť o tú stránku osobnosti človeka, ku ktorej je potrebné pristupovať vysoko individuálne, ktorej postup či dĺžku terapie nemožno vopred odhadnúť. Maloleté deti potrebujú ošetriť práve teraz, pričom nie je v ich záujme nechať ich prežívať súčasnú situáciu ďalej bez odbornej podpory a tým ich negatívne pocity len prehľbovať. Otec je toho názoru, že nie je v záujme detí ponechať rozhodnutie o nahradení súhlasu matky až na riadne konanie vo veci samej a tým riskovať predlžovanie alebo prehľbovanie súčasnej nepriaznivej situácie. Na druhej strane nahradením súhlasu matky so psychologickou starostlivosťou detí v zariadení, ktoré je na to špecializované, matka neutrpí žiadnu ujmu. Nahradením súhlasu nepríde o žiaden výkon svojich rodičovských práv a ani o informácie o psychickom stave detí, ak by o ne mala záujem.

3. Podľa § 2 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak

4. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená

6. Podľa § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

7. Podľa § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

8. Podľa § 330 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

9. Podľa § 336 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami

10. Podľa § 336 ods. 3 Civilného sporového poriadku súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

11. Neodkladné opatrenie je zabezpečovacím inštitútom i v civilnom mimosporovom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť zväčša dočasnou alebo provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, v už začatom konaní, ako aj po ňom nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti a zjednodušenia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má väčšinou predbežný charakter.

12. Zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v konaní o starostlivosti o maloleté deti je predovšetkým ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia ich zdravia, výchovy alebo výživy. Súd musí v konaní o nariadení neodkladného opatrenia predovšetkým skúmať, či je nárok navrhovateľa osvedčený. Tiež musí skúmať, či je neodkladné opatrenie potrebné a posudzovať naliehavosť situácie. Súd pritom vychádza z výsledkov urýchleného zisťovania. Ak na jeho základe dospeje k záveru, že návrh je dôvodný, t. j. že ohrozenie vzťahov alebo nárokov účastníkov je také značné, že si vyžaduje okamžité, hoci dočasné opatrenie súdu, nariadi ich najvhodnejšiu úpravu neodkladným opatrením. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby neodkladnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže neodkladným opatrením

rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností, bez výsluchu a vyjadrenia strán, prípadne bez ďalšieho dokazovania.

13. Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listinných dôkazov súd dospel k záveru, že je v záujme maloletých detí, aby neodkladne upravil pomery maloletých detí. Účelom neodkladného opatrenia je najmä riešiť situáciu, ktorá neznesie odklad na základe konkrétnych skutočností uvedených v návrhu, ktorými sa preukáže konkrétne ohrozenie alebo porušenie práva, keď je potrebný rýchly zásah súdu úpravou pomerov účastníkov konania a prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa maloletého dieťaťa dotýkajú, je záujem maloletého dieťaťa. Z podaného návrhu vyplýva, že maloleté deti od 08.07.2025 žijú výlučne s otcom, matka rezignovala nielen na výchovu a starostlivosť o všetky maloleté deti, ale aj na bežný kontakt s nimi, snaha matky o kontakt s deťmi má výnimočný a krátkodobý charakter. Rozpad rodiny a prerušenie väzieb a kontaktu detí s matkou má negatívny dopad na psychické prežívanie maloletých detí, preto je maloletým deťom potrebné pomôcť spracovať prežité udalosti a to odbornými metódami. Súd má za to, že bez bezodkladnej odbornej psychologickkej starostlivosti hrozí výrazné zhoršenie psychického stavu maloletých detí. Otec matku požiadal o vyslovenie súhlasu s psychoterapiou pre maloleté deti, matka otcovi uviedla, že s poskytnutím psychoterapie pre maloleté deti mimo základnej školy nesúhlasí, školská psychologička však na psychologickú starostlivosť o deti v tejto oblasti nemá ani kapacitu, ani odborné vzdelanie a Centrum poradenstva a prevencie Senec odmieta poskytnúť psychologickú starostlivosť maloletým deťom bez súhlasu oboch rodičov, resp. bez nahradenia súhlasu matky rozhodnutím súdu. Súd má aj z konania vo veci rozvodu manželstva rodičov a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 5P/140/2023 preukázané, že existuje riziko ohrozenia maloletých detí na ich pozitívnom psychickom vývoji. Nakoľko nepriaznivú situáciu v rodine zažívajú maloleté deti aktuálne, poskytnutie psychologickkej starostlivosti maloletým deťom neznesie odklad a akékoľvek zanedbanie potrebnej starostlivosti môže byť do budúcnosti odstrániteľné len s väčšími ťažkosťami. Keďže nie je v prospech riadneho psychického vývoja maloletých detí nechať ich prežívať súčasnú situáciu v rodine ďalej bez odbornej podpory a tým ich negatívne pocity len prehľbovať, súd v záujme ochrany psychického a fyzického vývoja maloletých detí, ako aj zabezpečenia najlepšieho záujmu maloletých detí, návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

14. Súd o trovách v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol v súlade s §52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Pezinok. (§ 357 Civilného sporového poriadku, a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. (§127 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. (§127 ods. 2 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 Civilného sporového poriadku)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 Civilného sporového poriadku)

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. (§ 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku)

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. (§ 62 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku)